

YSTÄVÄKIRJE 5/2010

31.10.2010

Eero ja Pirkko Junkkaala
P.O. Box 585
Iringa
TANZANIA

Hyvät ystävät, mitä kuuluu?

Iloinen banaaninmyyjä ei ole tässä maassa mikään poikkeus. Tapaamme hymyileviä ihmisiä päivittäin. Vaikka elämä tässä maassa on usein kovaa, hymy ei ole kortilla.

Tänään Tansaniaan valitaan uusi presidentti. Tai todennäköisesti sama uudelleen, sillä hallitsevan CCM-puoleen istuva presidentti Kikwete on ennakkosuosikki ja hän on voinut myös valjastaa suurimman vaalikoneiston käyttöönsä. Vihreä väri ja presidentin hymyilevät kasvot näkyvät kaikkialla. Hän on myös kaikkien ihmisten paras ystävä, mikäli mainoksiin on uskomista. Kyseessä ovat neljännet vapaat vaalit Tansanian historiassa. Ensimmäiset pidettiin 1995 ja presidentti sekä parlamentti valitaan viiden vuoden välein. Presidentti voidaan valita vain kahdeksi kaudeksi peräkkäin, joten Kikwete aloittanee viimeisen viisivuotiskautensa.

Vaalikampanja on sujunut varsin rauhallisesti, ainakin täältä Iringasta katsoen. Tosin pääehdokkaat, Kikwete ja suurimman oppositiopuoleen Dr. Slaa, ovat kiertäneet maata tiuhaan tahtiin helikoptereilla. Monet kylien ihmiset ovat nähneet moisen lentävän häkkyrän ensimmäistä kertaa elämässään. Toivottavasti vaalit käydään rehellisesti, vaikka huhut kertovat pääpuolueen varanneen ylimääräisiä vaalilippuja sitä varten, että uurnilla ei käy tarpeeksi ihmisiä.

Egyptiläisten "autot" Punaisessameressä

Olimme jälleen Pirkon kanssa viikon opetusmatkalla Mwanzassa, Victoriajärven rantakaupungissa. Mwanza on maan toiseksi suurin kaupunki Dar es Salaamin jälkeen ja siellä on toista miljoonaa asukasta. Pirkon opettaessa Pyhtilän lapsia minä osallistuin evankelistojen koulutukseen Nyakaton raamattukoululla. Tämä Victoriajärven itäisen hiippakunnan raamattukoulu on aivan uusi hanke, mutta sellaisena rohkaiseva ja tärkeä työpiste vireään hiippakunnan elämässä. Suomesta koulua olivat tulleet käynnistämään Marketta ja Antti Vanhanen, jotka kokeneina Tansanian lähetteinä ovat saaneet lyhyessä ajassa paljon aikaan.

Minun tehtäväni oli luennoida Israelin historiasta. Opiskelijoiden kysymystulva kertoi asiaan kohdistuvasta mielenkiinnosta. Historian ajanjaksojen hahmottaminen on

täkiläisille hankalaa. Raamattunsa he osaavat, mutta sen taustatiedoissa on vielä hiukan opettajalle haastetta. Näillä evankelistaoppilailla saattaa lisäksi olla aika niukka koulupohja. Ehkä voin kertoa yhden esimerkin aikaulottuvuuksien hallinnasta. Näytin kuvaa Jerusalemin Ofel-kukkulan arabiasutuksesta ja sanoin, että Raamatun aikainen kaupunki on sijainnut tässä ja on saattanut näyttää jopa melko samannäköiseltä - kuvassa olevaa autoa lukuunottamatta. Daavidin aikana, 3000 vuotta sitten, ei näet vielä ollut autoja (swahiliksi: gari). Muuan opiskelija kysyi, mitä sitten on ajateltava siitä, että egyptiläisten ajaessa israelilaisia takaa heidän vaununsa (gari) hukkuivat Punaiseenmereen. Asia ratkesi swahilin sanojen selittämällä.

Wageni ni baraka - Vieraat ovat siunaus

Olemme loman jälkeen saaneet iloita useampien työtovereiden poikkeamisesta kodissamme sekä esimiestemme Kari Salosen ja Riitta Laakion sekä Riitan puolison Reijon Iringan visiitistä. Lisäksi Suomen Tansanian suurlähettiläs Juhani Toivonen vaimonsa Kristinan ja Antti Putkosen kanssa kävi meillä aamupäiväkahvilla maakuntamatkallaan. Myös ensimmäistä kertaa Tansaniassa matkailleet ystävämme Leena ja Erkki Kurppa pitivät kotiamme tukikohtanaan. Sen lisäksi, että saimme jakaa arkeamme heidän kanssaan sekä keskustella iltateepöydässä pitkään ja hartaasti, moni asia kodissamme on huomattavasti paremmalla tolalla heidän jälkeensä - monitoimitaitajia kun olivat.

Tansaniassa olemme saaneet huomata, miten lämpimästi vieraat otetaan vastaan ja toivotetaan tervetulleiksi sanomalla *karibu* (yhdelta) tai *karibuni* (useammalle), oli koti sitten miten matala savimaja tahansa. Tässä maassa vieraat eivät ole siis riesa eikä tarjoamisten puute häpeä, vaan pöytään kannetaan (ainakin teetä), mitä kotoa löytyy ja sanotaan: Vieraat tuovat siunauksen. Sitä mekin olemme nyt saaneet kokea useaan otteeseen! Siksi olemme kiitollisia kaikista niistä, jotka ovat käyneet luonamme.

Tansanialaiset osaavat tehdä juhlan

Arjen lomassa on osallistuttu juhliinkin. Sain (Eero) ottaa osaa 17.10. Iteten sairaalan 50-vuotisjuhliin. Iringasta Iteteen tuli matkaa 450 km, lopussa hidasta, pölyistä ja kuoppaista hiekkatietä. Siksi matkalla piti mennä tullessa yöpyä Mbeyan kaupungissa. Suomen suurlähettiläs seurueineen osallistui myös juhlaan.

Juhlan arvostetuimmaksi kunniavieraaksi kohosi kuitenkin rovasti Tapio Laitinen, joka 50 vuotta sitten nuorena rakennusmestarina johti sairaalan rakentamista. Konden hiippakunnan piispa, joka johti juhlia, nosti nyt jo 86-vuotiaan Laitisen vierelleen ja sanoi, että tässä miehessä kiteytyy koko sairaalan pitkä historia. Tämä valkohapsinen lähetysveteraani piti spontaanisti swahiliksi ja englanniksi pienen muistelopuheen noista vuosikymmenten takaisista ajoista, vaikka ei ollut asunutkaan täällä sitten kuusikymmentäluvun. Hän sai valtavat suosionosoitukset tansanialaisilta, jotka suhtautuvat ihmisiin sitä kunnioittavammin, mitä enemmän näillä on ikää ja elämäkokemusta.

Tumaini-yliopistossa oli lauantaina 23.10. Graduation-päivä eli valmistumisjuhlat. Yhteensä 846 opiskelijaa sai tutkintonsa suoritetuksi ja sai käteensä paperin, jolla lähtee etsimään tulevaisuutta tansanialaisilta työmarkkinoilta. Suurin yksittäinen valmistujien joukko oli 134 lakitieteellisestä tiedekunnasta todistuksensa saanutta oikeustieteen kandidaattia. Valmistumisjuhla oli värikäs ja iloinen. Niin kandidaatit kuin maisteritkin olivat pukeutuneet värikkääseen viittaan ja nelikulmaiseen hattuun, jonka malli oli lainattu englantilaisesta akateemisesta maailmasta. Opettajillakin oli vastaavat juhlat viitat harteillaan. Torvisoittokunta juhlisti todistusten jakoa fanfaarein.

Pääsimme myös vierailemaan yhdessä Riitta Laakion ja Kari Salosen kanssa luterilaisen kirkon yläasteen kouluun Imagen kylässä, joka sijaitsee meiltä 70 km:n päässä, keskellä ei mitään. Monisatapäinen oppilasjoukko otti meidät vastaan raikuvien kuorolauluin sekä perinteisin tanssi- että modernein temppuesityksin. Rehtori nosti esiin rakentajat ja opettajat sekä esitteli meille koko alueen rakennus rakennukselta. Koulun suuri ilon ja ylpeyden aihe oli rakenteilla oleva kirjasto, jonka rahoitusta ovat tukeneet merkittävästi Mikkelin hiippakunnan nuoret.

Vierailu oli elämys. Vuonna 2004 tyhjästä aloittaneessa koulussa on nyt 900 oppilasta. Sisäoppilaitoksena toimiva koulu on siis rakennettu kauas syrjäkylälle, jossa lähin sähkötolppa on 20 km päässä. Oppilaiden on kannettava päivittäin vettä kymmenisen litraa kunkin läheisistä kylistä, joihin matkaa on pari kilometriä. Koulun syrjäisyydestä ja olosuhteista huolimatta oppimisinto on kova ja oppimistulokset tulokset erittäin korkeata luokkaa.

Sateita odotellen

Yliopiston lukukausi alkaa nyt vaalien jälkeen ja uudet teologian opiskelijat saapuvat Tumainille. Suljemme heidät kuten myös Malawista tänne Iringaan tulevat neljä opiskelijaa esirukouksiinne.

Olemme saaneet olla edelleen harvinaisen terveinä. Olemme siitä kiitollisia. Täällä on kesäisen lämmintä, mutta kuivaa ja pölyistä. Odotamme siis sadeajan alkamista. Muistattehän meitä ja Lähetysseuran työtä täällä edelleen iltarukouksissanne!!

Lämpimien terveisin ja Jumalan siunausta toivottaen

Eero ja Pirkko

+255 75420 5926 (Eero)

+255 75420 5906 (Pirkko)